

§ 13.

Forinden nogen Bro, der maatte staae i Forbindelse med et Mølleværk, overtages af det Offentlige, skal Forholdet med Hensyn til den Mølleeteren paahvilende Andeel i Bedligeholdelsen ordnes, i Mangel af mindelig Overenskomst, ved de ifølge § 8 udmeldte Mænds Kjendelse.

§ 14.

Ethvert Spørgsmaal om Omfanget og Beskaffenheden af selve Rettigheden til at oppebære Broforn eller Bropenge afgjøres ved Domstolene.

§ 15.

Den Afgift af 2 $\frac{1}{2}$, som erlægges for enhver løs Hest, som føres over Randers Sønderbro, bortfalder, saasnart den nærværende Forpagtning er udløbet.

Motiverne til foranstaaende Lovudkast ere saalydende:

I Rigsdagens sidstaaende Session blev af den daværende Indenrigsminister forelagt Folkethinget et af Motiver ledsaget Udcast til Lov om Afløsning af Forpligtelsen til at erlægge Broforn og Bropenge (sfr. Anhanget til Rigsdagstidenden „Lovforslag“ under XLVI, Sp. 387—446). Dette Lovudkast kom imidlertid kun til første Behandling i Thinget, da samme kun forblev samlet i kort Tid, efterat det nedsatte Udvalg havde afgivet sin Betænkning over Udcastet (See Rigsdagstidende Spalte 513, 669, 740—58, 829, samt Udvalgets Betænkning i Anhang B. Sp. 399—412).

Med Hensyn til de i denne Betænkning foreslaaede Forandringer ved Lovudcastet da ere flere af disse anseete for hensigtsmæssige og derfor optagne i det Lovudkast, som nu paany forelægges. Men forsaavidt Udvalgets Fleertal navnlig ikke har troet at kunne gaae ind paa, at der i Henseende til Brofornets Ophævelse følges en anden Regel for Hovedlandeveiene end for de mindre Landeveie og

Biveiene, da maa det bemærkes, at det vel endnu ikke er Indenrigsministeriet bekendt, om der ved Anlaget af de tilbagestaaende Hovedlandeveistrækninger vil blive Spørgsmaal om Overtagelsen af nogen Bro, hvortil der svares Broforn, men at det maa ansees for afgjort, at Saadant i ethvert Tilfælde vil indskrænke sig til nogle ganske enkelte Broer. Og maa Ministeriet fremdeles ansee det for mindre hensigtsmæssigt nu for en saadan enkelt Bro at fastsætte andre Bestemmelser end dem, der hidtil have været fulgte for alle de øvrige af Veifæstelsen overtagne Broer, hvortil Broforn tidligere var henlagt (sfr. allerhøieste Resolution af 5te Januar 1849). Forsaavidt derhos Udvalgets Fleertal har foreslaaet en Bestemmelse optaget om, at enhver privat Eier af en Bro, hvortil svares Broforn og Bropenge, skal have Ret til at fordrø denne med tilhørende Rettigheder og Forpligtelser overtage af den paagjældende Commune, da har Ministeriet ikke miskjendt, at Udskilligt taler for denne Anskuelse, men finder dog endnu, at overvejelende Grunde tale for det i det tidligere Lovforslag antagne Resultat, hvilket man saameget mindre har troet at burde fravige, som Sagen i Folkethinget ikke kom til anden Behandling.

ad § 5.

Den tilspøiede Bestemmelse om Meddelelse af Dvittering for Udløsningssummen og dens Udbetaling er efter Udvalgets Forslag optaget i Dvernes og Communernes Interesse.

Derimod har Ministeriet ikke kunnet gaae ind paa et Mindretals Forslag om, at Brofornsydelsen skulde afløses med det 20-dobbelte Beløb af den aarlige Ydelse, hvilket vilde stride mod de Regler, som følges ved lignende Ydelsers Capitalisering.

ad § 6.

Efter Udvalgets Forslag har man fundet det rigtigt at optage en med de sædvanlige Regler for lignende Forhold stemmende Forfrist for det Tilfælde, at Brofornet ydes af Fæstere.

ad § 8.

Efter Udvalgets Forslag er her optaget en Bestemmelse om, at der, forinden der stribes